

Kondor Katalin: Üzen a múlt

2024 március 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nem fogják elhinni, miért jutottak eszembe ezek a gondolatok.

Van énnekem egy tanítómesterem, aki akkor is van, amikor már jó néhány éve nincs. Mármint közöttünk, ugyanis meghalt. Szepes Máriának hívják, szerencsére bárki hozzájuthat még valamennyi m?véhez, s elbírálhatja, serkenti-

e gondolkodásunkat a világról, benne az emberről, a természetről, avagy nem. Már ha egyáltalán még érdekelnek valakit azok az emberek, akiknek – bár már testi valójukban nincsenek köztünk – gondolkodása befolyással lehet bárkinek az életére, ha megismerkedik nézeteivel. Természetesen Márián kívül sok-sok nagyszerű gondolkodó létezik és létezett. Különösen ha megállapítjuk azt a tényt, azt a sajnálatos tényt, miszerint sem a nemrég még velünk élők, sem pedig azok, akik hosszú évszázadokkal korábban éltek, mint mi, „maiak”, nem igazán vannak jelen mai életünk, gondolkodásunk formálásában. Magyarán elfeledkeztünk róluk, alig-alig idézgetjük őket, pedig bizony a bölcsesség, a zseniális gondolkodás nem évszámfüggő, hanem személyiségfüggő. Sokan hiszik – legalább is az én tapasztalatom ezt mutatja –, hogy hajdanán, az elmúlt évszázadokban sokkal kevésbé voltak bölcsek az emberek, mint manapság. Én meg azt gondolom, ez cseppet sincs így. Sőt, vannak olyanok a régmúltban élt emberek között, akik oly sok szellemi kincsrel ajándékoztak meg bennünket, ma élők, hogy bizony bánt követünk el az emberhez méltó gondolkodást illetően, ha nem tisztulunk meg, és nem éltetjük szellemi hagyatékukat.

Nem fogják elhinni, miért jutottak eszembe a fentebb leírt gondolatok. Nos, abbéli felháborodásomban, hogy ez idők tájt minden a szexuális aberrációról szól. Pedofília, gyermekmegrontás, ezek ilyen-olyan kezelése vagy éppen megtérítésének legalizálása, szóval csak kapkodjuk a fejünket, hogy hová keveredtünk, s hová forduljunk segítségért. S nincs támpont, mert a megöly jogos büntetés sem feltétlenül lehet megoldás. Mi tehát a teendő? Bár tudnám! Ám azt sejttem, s úgy vélem, e tekintetben sem árt a sok évszázados – vagy évezredek – bölcsességeket figyelembe venni. Azokat, amelyeket a mai embere már rég kiiktatott az életéből. Szerencsére persze még mindig vannak férfiak a strázsán, akik egyrészt megőrizték a hajdan volt bölcsességeket és a bölcsek emlékezetét, s megpróbálnak figyelmeztetni arra, hogy a mai, beképzelt kor, amely azt hirdeti magáról, hogy szinte mindent tud, nem mond igazat. Sokkal mélyebbre kellene ásni a világ szellemi terméseiben, no meg a sok káros jelenség, valamint betegség okának felderítésében ahhoz, hogy bölcsebbek legyünk. Itt van tehát a nyakunkon például a szexuális aberráció új keletieknek mondható témája. A fentebb emlegetett Szepes Mária, aki a tibeti gyógy módokat is ismerte, tanította azt is, hogy az egészség egyensúly kérdése, s betegség akkor lép fel, ha az étrend, az életmód, a lelkiállapot vagy más körülmények megbontják ezt az egyensúlyt. Nos, ha valaki ez idők tájt elgondolkodik létünk jelen állapotáról a világban, Európában, bizony vak, ha nem látja, hogy a lelkiállapotunkat, azt a bizonyos egyensúlyt megbontották. Tehát az egészség nem személyes dolog, hanem egyetemes ügy, amelyért mindannyian felelősséggel tartozunk. Errefelé, ahol mi élünk, nem divat elgondolkodni Buddha és más keleti gondolkodók tanításain. Például azon, amit Buddha úgy vélt, hogy a betegségről való elmélkedés, különösen a sajátunkról, könyörületre serkent, s lehetőséget nyújt a gyógyulásra és a teljessé válásra.

Nem szeretnék egy percig sem keleti tanokat ismerttetni, hiszen ezekhez a forrásokhoz bárki könnyen hozzájuthat. A céloom csak egy, valahogy felhívni a figyelmet arra, hogy fecseg a felszín, s hallgat a mély. A miertre a választ nem a felszínen – a mélyben kell keresni. Miért lett hirtelen oly gyakori a szexuális aberráció? Ki mivel és miért elégedetlen, hogy ilyen cselekedetre szánja magát? Mi az oka az agresszió terjedésének? Ennek kutatása lenne a legfontosabb. S bizony ebben a buddhista szemlélet sokat segíthetne. Sajnos azonban ez irányú kutatásokról nem hallunk. Vannak, nincsenek? Nem tudjuk. Márpedig mindenfajta betegség megtöri az életünket, s az bizony szomorú. Ugyanakkor ösztönöz is – az kellene hogy legyen –, hogy kutassuk, keressük az okokat, s találjuk is meg. S ne csak a mostanában ránk zúdult szexuális ügyek felszínén kapizsgáljunk. Ugyanis van még sok teendő, hogy a tudomány segítségével felfedezzünk olyan – életünket megrontó – betegségeket, amelyek természetével, pusztító mivoltukkal egyelőre nem tudunk „elbánni”. Napjainkban is, sőt már régóta indulnak jótékonyági akciók bizonyos betegségekben szenvedők számára. Nem oly rég például a koraszülöttek ellátását megsegítendő. Szép és nemes szándék. Csakhogy van egy kis „bicsak”. Pár évtizede egy esztendő óta dolgoztam koraszülött osztályon, a debreceni klinikán. A klímaszobák, inkubátorok rendelkezésre álltak, csodaszépen fejlődtek a kicsik, csodálatos orvosok és ápolók dolgoztak ott, az anyukák bejárhattak, és megkönnyeztetek volt, amikor végre hazavihették a kisbabájukat.

Amikor nemrégiben egy jótékonyági akció keretében ismét kérték, adakozzanak az emberek a koraszülött osztályok javára, eszembe jutott a hatvanas évek végi debreceni segédápolói „kalandom”. Ma is azt gondolom, amiről akkor a sok remek ápolóval és orvossal sokszor beszélgettünk. Az ápolás, a koraszülöttek kezelése, babusgatása hibátlanul megvalósult, s megvalósul ma is. Ám még ma is kérdés a kérdés: vajon nem arra kellene nagy energiákat és pénzt fordítani, hogy ugyan miért van – állítólag egyre több – koraszülés, valamint a fentebb emlegetett szexuális aberráció? Erre kellene választ találni és adni. Csak az okok feltárása hozhatja meg a valódi gyógy módot is.

Az elmúlt esztendőket azt sugallják, nem ártana újragondolni az egészségről, betegségekről és gyógyításról kialakult nyugati nézeteket. Akár a tibeti gyógyítás módszerének széles körű megismertetésével is.

A szerző újságíró

Kondor Katalin - www.magyarhirlap.hu

Ajánló
